

Zaak C-450/93

E. Kalanke tegen Freie Hansestadt Bremen

(verzoek van het Bundesarbeitsgericht
om een prejudiciële beslissing)

„Gelijke behandeling van mannen en vrouwen — Richtlijn 76/207/EEG —
Artikel 2, lid 4 — Promotie — Gelijke kwalificaties van kandidaten van
verschillend geslacht — Voorrang aan vrouwelijke kandidaten”

Conclusie van advocaat-generaal G. Tesauro van 6 april 1995 I - 3053
Arrest van het Hof van 17 oktober 1995 I - 3069

Samenvatting van het arrest

Sociale politiek — Mannelijke en vrouwelijke werknemers — Toegang tot arbeidsproces en arbeidsvoorwaarden — Gelijke behandeling — Afwijkingen — Maatregelen ter bevordering van gelijke kansen voor mannen en vrouwen — Draagwijdte — Nationale maatregel welke bij gelijke kwalificaties vrouwen, in geval van ondervertegenwoordiging van vrouwen, voor bevordering automatisch voorrang verleent boven mannelijke mededingers — Ontoelaatbaarheid (Richtlijn 76/207 van de Raad, art. 2, leden 1 en 4)

Artikel 2, leden 1 en 4, van richtlijn 76/207 betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden, staat in de weg aan een nationale regeling die, bij gelijke kwalificaties van voor promotie in aanmerking komende kandidaten van verschillend geslacht, in sectoren waar vrouwen ondervetegenwoordigd zijn, automatisch voorrang verleent aan vrouwelijke kandidaten, daarbij ervan uitgaande dat er sprake is van ondervetegenwoordiging, wanneer in de verschillende salarisgroepen van de betrokken personeels-categorie van een dienst het personeel niet minstens voor de helft uit vrouwen bestaat en dit ook geldt voor de in het organisatie-schema voorziene functieniveaus.

Immers, artikel 2, lid 4, van genoemde richtlijn, dat strikt moet worden uitgelegd, bepaalt, dat de richtlijn geen belemmering vormt voor maatregelen die beogen te bevorderen dat mannen en vrouwen gelijke kansen

krijgen, in het bijzonder door feitelijke ongelijkheden op te heffen die de kansen van vrouwen nadelig beïnvloeden, en heeft derhalve een nauwkeurig bepaald en beperkt doel, te weten het toestaan van maatregelen die, hoewel schijnbaar discriminerend op grond van geslacht, in werkelijkheid de in de realiteit van het maatschappelijk leven bestaande feitelijke ongelijkheden tussen mannen en vrouwen beogen op te heffen of te verminderen. Zo staat deze bepaling nationale maatregelen toe op het gebied van de toegang tot het arbeidsproces, met inbegrip van promotiekansen, die in het bijzonder vrouwen bevoordelen met het doel, hun beter in staat te stellen op de arbeidsmarkt met anderen te concurreren en op voet van gelijkheid met mannen een loopbaan op te bouwen. Als een dergelijke maatregel kan niet worden aangemerkt een nationale regeling die vrouwen bij aanstellingen of promoties absoluut en onvoorwaardelijk voorrang verleent, daar zij verder gaat dan een bevordering van gelijke kansen en die bevordering vervangt door het resultaat, de gelijke vertegenwoordiging, waartoe enkel het verwezenlijken van die gelijke kansen zou kunnen leiden.